

VÝZVA

zpravodaj pro lidi s výzvou

číslo 20

červenec 2007

OBSAH

Na slovíčko s Milanem a Lenkou

Návštěva z města Bologna ve VÝZVĚ /2-3

Podpora dámského klubu pro VÝZVU /4

ZA LANO „táhlo na Prahu“ /5

OAZA - „PSA“

PSA v dubnu a květnu /6

Standardy

Profesní rozvoj pracovníků a pracovních týmů /7

Očima asistenta

Velcí sportovci /8-9

Rodinný průvodce - „Kukátko“

Cvičení nejen pro maminky /10

Kukátko - klauni nezklamali /11

Naše knihovnička doporučuje /12

„ZA LANO“

Účastníci zájezdu „ZA LANO“ /13-14

Klub Brána

Bráňácké grilování /15-16

Co se dělo v Bráně? /16-17

Respit

Respit v novém kabátě /18

Nové ceny služby Respit!!! /18

Projekt Integrace - Rodina&Handicap

Jeden projekt končí, druhý začíná /19

Rodina&Handicap

Počítačové kurzy /20

Okénko pro děti /20

Milí čtenáři, prohlížeči i listovači - zvláště noví,

na tomto místě pro vás přinášíme základní návod pro lepší orientaci v terénu :

Co je to CENTRUM PRO RODINU A SOCIÁLNÍ PÉČI ?

Je to občanské sdružení založené skupinou nadšenců v roce 1993, které vytváří a zajišťuje řadu projektů a aktivit na podporu rodin - jmenujme například Manželská setkání, Škola partnerství, Klub AMOS, Víkendy pro ženy, Víkendy pro muže, projekt VÝZVA aj. Toto občanské sdružení je velmi úzce provázáno s Centrem pro rodinu ostravsko-opavského biskupství.

O co usiluje projekt VÝZVA ?

O celkovou podporu rodin, které pečují o své dítě (svého člena) s těžkým zdravotním postižením. O narovnání vztahů, o návrat k přirozeným rolím rodičů, o nadlehčení veliké fyzické i psychické zátěže rodiny.

Proč název VÝZVA ?

Postižení těchto dětí je velikou výzvou pro nás i pro své okolí. Je výzvou k zastavení, k zamyšlení, k pomoci, bez níž se tyto děti neobejdou.

Odkdy VÝZVA ?

Oficiálně od ledna 2002, ale tomu přecházelo několik let, kdy to kvasilo, zrálo, bublalo...

A co vlastně VÝZVA nabízí ?

VÝZVA dnes nabízí čtyři provázané služby - **OASA** - soustředěná každodenní osobní asistence (jeden asistent k jednomu klientovi až osm hodin denně), **RESPIT** - občasná úlevová osobní asistence (studenti brigádníci, většinou stabilně pro konkrétní rodinu např. jeden den v týdnu), **BRÁNA** - integrační klub (klubová činnost, boccia, výlety atd.) a nejnověji **Rodinný průvodce** (poradenství, podpora, zázemí pro individuální nebo společné sdílení problémů).

Proč k nám pokaždé v úvodu promlouvá nějaký Milan s Lenkou ?

Protože si tohle všechno vymysleli, rozdýchali a snaží se to řídit. Kontakt na ně je na zadní straně zpravodaje. Jsou to rodiče sedmi dětí, z nichž syn Jirka má kvadrupastickou formu dětské mozkové obrny.

Proč a proč a proč ?

Klidně pošlete další vlastní zvědavé otázky na jednu z mejlových adres uvedených na poslední straně.

Vážení a milí čtenářové,

Dnešní zpravodaj VÝZVA nese pěkné kulaté číslo 20. Nechme stranou velkolepé oslavy a čtenářské soutěže o nový vůz Škoda, ale jen se tiše radujme. Funguje to! Projekt VÝZVA od ledna 2002 a stejnojmenný zpravodaj od dubna 2004 už urazily

velký kus cesty. Snažíme se být místem, kde rodiny pečující o dítě či mladého

Závodní Tatrou po slovenské Sahaře

Milí čtenářové, nabízíme malé prázdninové ohlédnutí za jednou velmi nevšední akcí letošního krásného léta. Počátkem prázdnin (5.-8.července) jsme se vypravili spolu s mými mladšími syny (Jeník 9 let, Jirka 11 let + vozíček) na akci pořádanou Sportovním klubem vozíčkářů z Frýdku-Místku s velmi exotickým názvem **První československý hendikemp TRUCK SHOW 2007**. Vše probíhalo ve vojenském prostoru Záhorí zvaném též slovenská Sahara, neboť je to oblast písku dlouhá asi 30 km. Tolik písku a borovic na kupě jsem v životě neviděl. Borovic byly snad miliony a zrněk písku úplná ležatá osmička. A protože sportovní vozíčkáři z Frýdku-Místku jsou tak trochu „správní šílenci“, tušili jsme, že bude vzrůšo.

A bylo ! Brázdili jsme slovenskou Saharu na různých terénních vozech, nejenom s profesionálními piloty, ale překvapivě nás nechali prohánět i samotné (na čtyřkolkách). Hlavním magnetem bylo to, že po celou dobu pobytu s námi byl tuším dvanáctinásobný účastník Rally Paříž-Dakar Tomáš Tomeček se svou závodní Tatrou, který do roztrhání těla s velikou trpělivostí a vstřícností vozil písečnými dunami všechny účastníky setkání. Bylo to asi deset lidiček

s vozíčkem (či jiným větším hendikapem) s rodinami, taky nějakí dospěláci s vozíčky, no hromada lidí.

Nejenom Tatrou živ je člověk, takže jsme testovali ještě asi pět čtyřkolek a nějaká terénní auta. Pro všechny kluky (i holky) bez rozdílu věku to byly super zážitky s chlapsky přiměřenou dávkou adrenalinu. Taky jsme se projeli tankem, viděli spoustu bojové techniky a vyzkoušeli střelby z pistole, samopalu a malorážky - každý podle chuti a odolnosti nervové soustavy a ušních bubínků. Jirka s mou přidržovací pomocí trefil malorážkou desítku, Jenda se k ní nebezpečně blížil a dokonce i já jsem s pistolí trefil občas i terč.

Podmínky byly vojenské, strava výborná, počasí slušné, lidi správní, technika ohromující atd.. Obdivoval jsem, jak se podařilo za poměrně symbolický příspěvek dát dohromady skvělou spolupráci se slovenskými vojáky a profesionálními týmy závodníků, kteří nám věnovali celé čtyři dny. Klobouk dolů pane Krupa. Sympat'ák Tomáš Tomeček nejenom vozil, ale taky pomáhal, vyprávěl, usmíval se. Myslím, že s naší podporou v zádech teď bude Tomáš jen vyhrávat! Klobouk dolů, sako dolů Tomáši.

A všem, kdo to snad ještě neví, musím říct, že naše děti s handicapem (ať už s vozíkem nebo bez) strašně rádi prožívají dobrodružství jako ostatní děti a dospěláci. Že se u toho trochu více lekají nebrání v tom, že mají rádi vzrušení, adrenalin, společnost ostatních, nové zážitky, přátelství. Těchto věcí se jim na slovenské Sahaře dostalo bohatě a tak myslím, že příští rok se zase sejdem!

PSA v červnu

Naše poslední předprázdninová PSA se nesla ve velmi přátelském duchu, částečně očekáváním prázdnin a částečně díky programu. Dopoledne asistentky napsaly úvahu o své

práci, napsaly co je na práci těší nebo naopak štve nebo jestli byly splněny to, co od ní čekaly. Poté došlo na společné „hry“. V první z nich jsme samy sebe nakreslily na papír a podepsaly se, ten pak koloval mezi ostatními a ti napsali co si o tom člověku myslí nebo co jim vadí a podobně. To už samozřejmě anonymně. Myslím, že si každá ten svůj papír schová. Pak jsme si měřily schopnost empatie. Musím se pochlubit, že jsem nedopadla úplně nejhůř 😊

Po přestávce na oběd přišla paní psycholožka Kateřina Ožanová - ano je to ta , která Vám zde psala o PSA přede mnou. A čekalo nás pokračování přednášky o komunikaci. Ještě než jsme začali naostro, čekalo naši nejvěrnější asistentku Majku velké překvapení. Milan ji předal osobně velký pugét a poděkování za pětiletou!!! obětavou práci osobní asistentky. No dojetí bylo veliké, možná i slza ukápla. Pak už, mírně nesoustředění, jsme začali poslouchat paní psycholožku, která svůj výklad obohacovala úkoly pro nás a komunikačními situacemi, které jsme všichni pěkně sehráli. Ačkoli nás to bavilo, i paní psycholožka skončila a my jsme se rozloučily na dva měsíce do dalšího PSA na konci srpna.

Kateřina Šebestová

Rodinný průvodce

11

Lepší vyhlídky na důchod

Milí rodiče, možná jste mezi radostmi a strastmi všedních dní doposud neřešili otázku svého důchodového zajištění. Možná jste ale naopak již osobně pocítily, že Vaše letitá péče o osobu blízkou (čímž jste státu ušetřily kupu peněz!) je nebo bude odměněna výpočtem důchodu v rovnici čím delší péče, tím nižší důchod. Doposud platilo, že roky péče, které přesáhly dobu pěti let se krátily na polovinu a snižoval se tak průměrný výdělek pro výpočet důchodu. Nyní přišla změna ve prospěch Vás pečujících rodičů. Podle nové právní úpravy se doba péče o závislou osobu započítává do výpočtu vyměřovacího základu důchodu v **plné výši**.

Ti, kdo dlouhodobě pečovali o závislou osobu a **důchod jim byl vyměřen před 1. červencem 2007**, mohou požádat Českou správu

sociálního zabezpečení o úpravu splátek. (OSSZ v Ostravě sídlí na ul.Zelená, naproti DK Ostravy). Novela zákona týkající se důchodů pečujících osob vyšla ve Sbírce zákonů pod číslem 152/2007 a je účinná od 1. 7. 2007.

Se začátkem nového školního roku přichází Rodinný Průvodce s nabídkou aktivit a služeb, z nichž některé již důvěrně znáte a využíváte je. Jedná se o:

- poradenství z oblasti sociální, zdravotní a práva, zprostředkovávání kontaktů
- pravidelné přednášky z cyklu KUKÁTKO (jedenkrát za měsíc)
- knihy, odborné i beletrie, k zapůjčení v knihovně RP
- aktivita ZA LANO - celostátní aktivita rodičů prosazující potřeby rodin pečujících o děti s těžkým zdravotním postižením www.zalano.cz

Rodinný průvodce

11

Máme však pro Vás také novinky, a věříme, že Vám budou k užitku:

- pomoc při řešení otázek týkajících se oblasti školství (integrace, individuální plán, možnosti vzdělávání, odstraňování bariér, apod.) Rodinný průvodce v této oblasti spolupracuje s odborníky jako jsou Speciální pedagogická centra, Pedagogicko psychologické poradny, psychologové, ředitelé a zřizovatelé škol, aj.
- pravidelnou nabídku aktivit pro pečující maminky z oblasti kultury, sportu, vzdělávání, apod. (možnost zasílání jednou za měsíc na váš mail, popř.poštou, pravidelná aktualizace na www.prorodiny.cz, Rodina&Handicap)
- i letos jsme pro maminky pečující o dítě se zdravotním postižením připravili seminář. Tentokrát s názvem „Jak přijímat své hranice a zároveň být respektována okolím (podrobnější info viz.vložená pozvánka)

Rodinný průvodce je Vám k dispozici:

Osobně ve středisku VÝZVA, Syllabova 19, Ostrava - Zábřeh, každé úterý v měsíci od 12:00 do 17:00 nebo po telefonické domluvě dle potřeby uživatele služby i v terénu.

Telefonicky pondělí až pátek od 7:00 do 16:00 na číslech 774 244 256, 775 244 297

E-mail: cprpruvodce@doo.cz, www.prorodiny.cz, projekt VÝZVA, projekt Rodina&Handicap

Pavla Hodinová

Co takhle dát si integraci?

Začíná nový školní rok a pro mnohé rodiče se znovu otevírá otázka, zda své dítě se „zvláštními vzdělávacími potřebami“ nechat docházet do běžné školy. Nebo se poohlédnout po něčem přímo na míru jeho potřebám. Předem bych ráda předeslala, že neexistuje univerzální řešení. Je nutno brát v potaz mimo jeho handicap také to, jak je již psychicky a sociálně vyspělé a také, jak je okolí schopno akceptovat jeho odlišnost. Také každé postižení si vyžaduje individuální přístup a řešení.

Pozitivní přínos integrace do spádové školy má především v začlenění do běžného prostředí. Se svými spolužáky se setkává i mimo školu, nalézají přátele. Tím, že jeho specifické potřeby nejsou zabezpečeny předem, naučí se oslovit okolí a požádat o pomoc, což jej do budoucna vybaví samostatností. Nicméně tato cesta je zatím málo

prošlapaná. Vyžaduje odvahu a odhodlání nejen samotného dítěte a rodičů, ale také ředitele školy, učitelů a v neposlední řadě spolužáků.

Školy základní speciální nabízejí podněty zpracované blíže potřebám dítěte. Jsou předem zaopatřeny jeho specifické potřeby (bezbariérovost, zrakové, nebo sluchové podněty atp.) Výuka není směřována tolik na výkon a tak má dítě větší možnost seberealizace. Mezi spolužáky nebývají zásadní odlišnosti, navzájem se přirozeně přijímají, nenastává trauma z nepřijetí.

K rozhodování, kterou cestou se dát, by vám měla napomoci také rada odborníků, na které se můžete obrátit. Ať už se jedná o dětského psychologa, speciálně pedagogické centrum, psychologicko pedagogickou poradnu. Myslete na to, že Vám mohou jen poradit, popřípadě doporučit, ale rozhoupnout se musíte Vy, jen Vy znáte své dítě. Rodinný průvodce se v rámci nového projektu chce této problematice věnovat blíže a hlavně komplexněji.

Co je dobré vědět k integraci:

Právo dětí se speciálními potřebami vzdělávat se v systému běžných škol (integrovaně) je potvrzeno v dokumentech Úmluva o právech dětí (viz článek 2,3,6,28 a 29) a Listina základních práv a svobod (viz.článek 33 „Každý má právo na vzdělání“)

Zákon ani jiný vládní dokument však nestanoví škole (speciální ani běžné) povinnost přijmout dítě se speciálními potřebami a umožnit mu tak základní vzdělání. Spádová škola nemá povinnost přijmout dítě ze spádové oblasti.

Pravda je stará známá: když se chce, tak všechno jde, a naopak. Proto je ze všeho nejcennější dobrá zkušenost. Pokud máte v okolí někoho z dobrou zkušeností, požádejte jej o radu. Běžte si popovídat s ředitelem školy a učiteli, abyste znali i jejich pohled na věc. Když nebude v pohodě pedagog, nebude v pohodě třída, a tedy ani Vaše dítě. Myslím si, že právě o pohodu Vašeho dítěte tady jde. Cesty jsou různé, takže šťastnou cestu.

RODINNÝ PRŮVODCE ve spolupráci se Společností pro ranou péči Ostrava a firmou Otto Bock připravují **setkání rodičů**. Firma Otto Bock zde představí svůj nový rehabilitační program pro děti - rehabilitační a kompenzační pomůcky, kočárky, vozíčky, sedačky, stojany. Setkání proběhne **26.9.2007 od 16.00** v prostorách Centrum pro rodinu a sociální péči o.s. na Syllabově ulici č.19

Otto Bock
ČR s. r. o.

20

Rodina&Handicap

Počítačový kurz

Asi by vás překvapilo, jak výrazná je role PC v životě člověka s postižením. A právě pro nás pořádá projekt Rodina&Handicap za odborného vedení lektora firmy TOM-BVÚ kurzy práce s počítačem. Tyto kurzy jsou určeny všem osobám bez rozdílu věku a postižení.

Učebna, v níž kurzy probíhají, je vybavena speciálními pomůckami usnadňujícími ovládání počítače (speciální klávesnice, myši, dotekové obrazovky, spínače...) a výukovými a komunikačními programy.

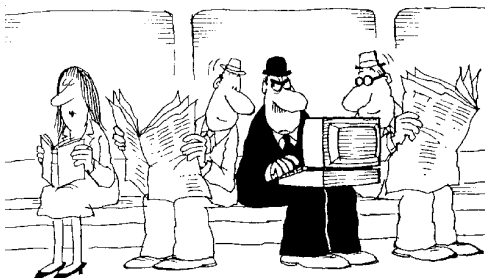
Odborný lektor je zdravotním stavem vypracuje pro něj plán a možnostem,

předem seznámen se každého klienta, individuální vzdělávací potřebám a požadavkům

klienta pak přizpůsobuje každodenní náplň kurzu. Nutno zdůraznit, že věk, schopnosti i počítačové dovednosti jednotlivých účastníků jsou velmi různorodé. Někteří se s počítačem teprve seznamovali a učili se základní práci s ním, jiní se pomocí PC učili komunikovat, a také se mezi účastníky našli jedinci, kteří se měly zájem učit tvořit prezentace a vlastní webové stránky. Do každého z prvních dvou kurzů, které proběhly v srpnu bylo zařazeno pět účastníků. Každému z nás pak v případě potřeby pomáhali dobrovolníci či zaměstnanci CPR. Velkou pomocí pro nás klienty bylo, to že byl zajištěn svoz z domu do kurzu a zpět.

Nyní mi dovoluete pár slov ke konkrétnímu průběhu kurzu. Každý den jsme se v 9.00 hodin sešli ve školícím centru v Přívoze. Pan lektor měl pro každého z nás připraven arch s úkoly pro daný den.

Ten jsme se pokoušeli úspěšně plnit a poté jsme přijímali další a další nové informace a ty opět procvičovali. Ve 12.00 hodin dopolední kurz končil. Já sama za sebe bych chtěla vyzvednout profesionální a zároveň přátelský přístup lektora a také úsilí a ochotu všech realizátorů kurzu.

Závěrem chci za tento kurz poděkovat všem, kteří nám umožnili tento kurz absolvovat, protože teď jsou naše počítačové dovednosti mnohem rozvinutější než tomu bylo před účastí v kurzu. Přeji Vám, aby všechny v plánované kurzy byli stejně vydařené jako ten první.

Boča? – boccia!

Jako nový účastník týdenního pobytu pro děti, které pořádá Integrační klub Brána, jsem neměl nejmenšího tušení proč se pobytu vlastně říká „Boča“. Ve skvělém kolektivu organizátorů, dobrovolných asistentů a jejich svěřenců, ostatních dětí a kuchařek se stejně nemáte čas zabývat takovými maličkostmi. Je potřeba převzít od rodičů dítě a osvojit si přístup k človíčkovi který je na vás na několik dní částečně závislý. Všechny zúčastněné děti na vozíčku jsou komunikativní takže si řeknou sami co potřebují, navíc některé z nich už dosáhly plnoletosti. Naštěstí dětská radost z nových věcí jim zůstala.

Hned druhý den se od trenérů (coachů) dovídáme pravidla hry boccia kterou máme po několik dnů trénovat, abychom pak sehráli turnaj o pohár pro nejlepšího. Hra se asi nejvíce podobá dnes i u nás známé hře petang, při níž hráči hází koule co nejbližší ke kuličce zvané šošonek. V Boči se ale hraje koženými míčky s pevnou výplní a na každém hracím kurtu hází jen dva hráči, každý šesti modrými nebo červenými míčky, co nejbližší k bílému míčku zvanému jack. Hra byla vytvořena pro fyzicky handicapované, myslí tedy i na to že někteří hráči mají omezenou pohyblivost rukou. Pro tento případ je možné použít rampičku kterou instruktor obrácený zády k hrací ploše namíří povely vozíčkáře na vhodné místo a podá míček který hráč sám pustí z rampičky.

Musím uznat že se organizátorům turnaje v bocci podařilo připravit dobrou atmosféru, samotná hra byla zajímavá a ve finále bylo soustředění hráčů a napětí diváků jako na turnaji světové úrovně. Hlavní pořadatelé kteří vymýšleli odpolední program, zkušené vedoucí mnoha táborů pro děti a různých projektů, vědí že po soustředěné hře je potřeba také vyrazit do přírody. V odpoledním programu tak byli všichni zapojeni do pátrací hry, pomáhali vysvobozovat pohádkové postavy a plnili různé úkoly rozdělení ve třech skupinách. Cesta ke společnému cíli nás stmelila

a po několika dnech se nám zdálo že se známe odedávna. Po jízdách s vozíčkem náročným terénem a boji s draky a medúzami nám ještě zbyl čas na zpívání s kytarou, duchovní zamyšlení nebo na povídání před spaním.

Jistě uznáte že při takhle náročném dnu vyhládne takže musíme pochválit kuchařky které vařily opravdu výborně. Vedle trenérů, dobrovolníků a ostatních dětí patří největší díky manželům Svojanovským kteří to všechno mají na svědomí a doufám že mě příště znovu pozvou. Díky mé letošní účasti na soustředění boccia vím jak je časově i fyzicky náročné starat se o postižené dítě. Největší obdiv proto patří různým denním stacionářům a chráněným dílnám, hlavně rodičům kteří se starají o děti po celý zbytek roku. A co vlastně znamená slovo boccia? Chorvatsky je to míček, pro účastníka soustředění je to ale jeden z prostředků k integraci postižených do společnosti přátelským přijetím.

Soustředění boccii 2007

Letní soustředění Boccii je v Bráně již několikaletou tradicí. Nejinak tomu bylo letos. Začátkem srpna jsme se sešli v Hodoňovicích nedaleko Frýdlantu nad Ostravicí abychom společně osvobodili vodní svět Narnie. K osvobození Narnie vedla dlouhá chvílemi vyčerpávající cesta, ale všichni jsme si během ní užili spoustu legrace. K cíli nás vedli každodenní poselství Eustace (*kamaráda Lucie Pewensyové, která nás provázela loňským soustředěním*), v nichž nám Eustace sděloval nejen každodenní úkoly, které bylo nutno splnit, aby vodní Narnie mohla být osvobozena, ale dával nám také nápovědy, které nám pomáhaly překonat překážky, jenž nám komplikovali cestu k cíli. Osvobození vodního světa Narnie, však nebylo našim jediným cílem.

Tím druhým, jemuž jsme věnovali každé dopoledne, byla hra Boccii o stříbrný pohár Hodoňovice 2007. Protože Boccia je sport

určen výhradně hráčům se zdravotním postižením, připravovali naši asistenti pod vedením Kačky Makyčové každý den program pro naše „zdravé“ kamarády. Na osvobození Narnie jsme pracovali ve třech skupinách složených z nás vozíčkářů, našich asistentů a „zdravých“ kamarádů. Sily všech tří družin byly velice vyrovnané. Snad každý z nás prožíval příběh společně s Eustacem a jeho přáteli. Za záchranu vodního světa Narnie jsme se bili jako lvi. Na cestách za osvobození Narnie jsme zažili spoustu příjemných i méně příjemných zážitků od několika drobných zranění přes pády z vozíků až po píchlou duši na vozíku. Ať už se nám na našich výpravách, či během boccistických zápasů přihodilo cokoli, neopouštěl nás humor, podotýkám, že těm, kteří nás nerovném terénu, jenž je pro Hodoňovice a okolí charakteristický vozili na vozících asi mnohdy moc do smíchu nebylo.

Budu-li blíže mluvit o Boccii, musím zdůraznit že rozpětí herní úrovně zúčastněných sportovců bylo velmi široké. Objevili se zde lidičky, kteří se s Boccou setkali poprvé, většinu jsme pak tvořili mi průměrní hráči a pak se mezi námi objevilo několik skutečně zdatných boccistů. Všichni sportovci do boje o zmíněný pohár vložili maximum úsilí. Absolutním vítězem turnaje Hodoňovice 2007 se po náročném boji s Dankou zaslouženě stal nadějný boccista Lukáš Král.

Ráda bych se krátce zmínila o našich pravidelných večerních „kruzích svornosti“ během nichž jsme společně vždy zrekapitulovali a vyhodnotili uplynulý den. Na našem sportovně dobrodružném soustředění nechyběl ani táborák. Užili jsme si to se vším všudy. Bylo nám společně strašně fajn. Ale čtyři dny utekli jako voda, a nadešel čas loučení. Náš poslední společný den byl od rána nabytý emocemi. U některých z nás se objevili slzy už při ranním společném setkání v kapli, jiní si pobřečeli až při vyhlašování výsledků turnaje boccii. Pak už totiž zbývalo jen sbalit svá zavazadla, uklidit všechny námi užívané prostory a pomalu nadešel čas odjezdu. V okamžiku kdy Pavel začal nakládat do auta naše zavazadla, všechno se ve mě zlomilo a brečela jsem jako želva.

Všichni jsme se objímali a vzájemně si slíbili, že se sejdeme nejpozději příští rok, když už nemáme všichni možnost setkávat se pravidelně v Bráně.

Závěrem chci poděkovat všem realizátorům tohoto skvělého soustředění, Pavlovi a Martinovi za jejich skvělý dohled nad hrou a její organizací, všem asistentům za jejich ochotu a pomoc nám, dětem za to, že umějí být skvělými kamarády a v neposlední řadě paním kuchařkám za to že se po celou dobu staraly o blaho našich žaludků. Už teď se těším na naše společné zážitky, které nás v budoucnu čekají

Magda Blažková

Prázdninová setkání v Bráně

O prázdninách jsme se setkali v bráně celkem třikrát.

První setkání bylo v druhém týdnu prázdnin u nás ve středisku Výzva. Druhé setkání pod názvem: ZA ZULANY NA SLEZSKOU HARTU, začalo 26. července v 6:30 na vlakovém nádraží

Ostrava - Svinov. Čekal nás tam vlak do stanice Vlašim. Ve Vlašimi nás čekala „motospojka“ koordinátorka Lenka Procházková jejímž úkolem bylo dopravit naši bezmála dvacetičlennou skupinu na hráz přehrady Slezská Harta, u hráze jsme posvačili a vydali se hledat domorodý kmen Zulu, jejichž vesnice měla ležet někde na břehu přehrady. Mapu jsme neměli, znali jsme jen legendu podle níž, měli tito přátelští divoši obývat tyto končiny.

Přestože tato výprava nebyla bez rizik, na žádném členu naší

expedice nebyl znát strach. Vyzbrojeni jsme byli jen svou odvahou,

důvtipem, třemi fotoaparáty a darem pro Zulany. Šli jsme asi hodinu po vyšlapané stezce - mačety nebylo třeba použít a navíc jsme je neměli. Asi po hodině jsme došli k místu kde se cesta ztrácela ve vodách Slezské Harty. Byli jsme na místě. Teď jsme jen čekali, zda-li se Zulané objeví. Cestou sem jsme se nepokoušeli skrývat, jistě již o nás vědí! Čekáme ... Okolí je v letním dopoledni nádherné a mírné vlnky na hladině svádějí ke koupání. Po Zulanech ani vidu, ... zato slechu! V šumění větru, šplouchání vody začínáme rozeznávat nápěv primitivní domorodé písně, která k našemu překvapení zní naším slechům velice lahodně. Již je vidíme! Připlouvají na svých plavidlech s písni na svých zulanských rtech. Plavidla jsou tři, v každém asi osm domorodců. Jsou v mírné převaze a to ani nevíme, je-li to celý kmen, ovšem vypadají mírumilovně. Jsou nám velice podobní, odění jsou v pestrobarevné látky. Za stálého zpěvu vystupují z lodí a tvoří kolem nás půlkruh. Chtějí nás obklíčit? Nikoliv - to jen další část uvítacího ceremoniálu, jenž tvoří mimo stále znějící píseň také domorodý tanec.

Máme vyhráno, zvou nás do své vesnice. Hrneme se do plavidel. Byli jsme zvědaví co budou říkat naši noví přátelé na naše druhy na vozíčcích, ale vzali to jako samozřejmost. Plavba na lodích byla úžasným zážitkem pro nás všechny. Vesnice stála v mírném svahu na břehu přehrady. Domorodci si po nás připravili krátký program v podobě výjevů z jejich každodenního života. My jsme jim předali náš dar v podobě velkého trsu banánů z čehož měli po letošní nadměrné úrodě melounů obrovskou radost. Pak nás pozvali na oběd, jenž nám velice chutnal, přesto jsme se neodvážili zeptat se co to jíme. Příjemně unaveni jsme se svlékli do plavek a vnořili se do vod Slezské Harty.

Jelikož nás čekala dlouhá cesta zpět, museli jsme se rozloučit. Loučili jsme se s tím, že se za rok opět do vesnice Zulanů podíváme a tentokrát na delší čas. (Snad se nesežereme).

(Z článku to není patrné, proto vězte, že jsme se byli podívat za našimi přáteli - dobrovolníky, kteří nás pozvali na svůj dětský tábor.)

Třetí a poslední prázdninové setkání proběhlo opět ve středisku Výzva v Zábřehu. Jelikož bylo 30.srpna téma bylo: TĚŠÍME SE DO ŠKOLY a mělo být přípravou našich členů klubu na nadcházející školní rok. Budoucí školáci měli formou hry překonávat různé nástrahy, jenž je mohou potkat. Je neuvěřitelné kolik mají žáci po prázdninách energie. Pedagogové se mají nač těšit. 😊

A moc děkujeme dobrovolníkům, kteří věnovali svůj vzácný prázdninový čas, pro druhé!

Pavel Malinka

Z naší knihovny

Mark Selikowitz - Downův syndrom, Portál, 198 stran

Autorem je zkušený pediatr zabývající se péčí o děti s Downovým syndromem (D.S.). V knize podává informace o vzniku D.S., obohacené o zkušenosti a pocity rodičů těchto dětí. Autor se

pokouší příčinu vzniku těchto pocitů vysvětlovat. Dává návod na udržení a prohloubení vztahů a komunikace v rodině. Popisuje vývoj dětí s D.S., popisuje oblíbené činnosti a návody na hry v různých fázích vývoje dítěte. Charakterizuje projevy chování dětí s D.S. a radí pečujícím osobám, jak potlačit nežádoucí specifické projevy chování. Otevřeně mluví o projevech a úskalích v oblastech partnerství, sexuality a rodičovství dospělých osob s Downovým syndromem.

Olga Strusková - Děti z planety D.S., G plus G, 165 stran

Autorka je publicistka a režisérka. V knize shromáždila výpovědi 9 rodičů a ukázky tvorby dvou dětí s Downovým syndromem. Rodiče popisují své zkušenosti s předporodní péčí, prvními okamžiky po narození svých dětí s postižením a další momenty v životě svých rodin. S odstupem let hodnotí své pocity, zkušenosti a přístup okolí. Kniha je velkým povzbuzením pro další rodiny, které teprve hledají sílu a cestu, kterou jít dál.

Přijďte si k nám vypůjčit knihy podle Vašich zájmů a potřeb. Rádi Vám s výběrem poradíme.

RESPIT 1000 - ODLEHČOVACÍ SLUŽBA ZDARMA

V rámci projektu RODINA & HANDICAP usilujeme o podporu využívání občasné úlevové služby RESPIT. Proto Vám ji nyní po

omezenou dobu nabízíme ZDARMA. Tuto odlehčovací službu poskytujeme rodičům dětí se zdravotním postižením, kterým se tak nabízí možnost běžné seberealizace. Asistenci provádí námi vyškolený pracovník. Služba se poskytuje individuálně podle potřeb rodiny, asistent doprovází klienta do zájmových kroužků, na kulturní akce nebo se mu věnuje v domácím prostředí.

Podmínkou poskytnutí této služby je provádění asistence v dosahu městské hromadné dopravy na území Ostravy, popř. provádění asistence i mimo Ostravu, ale Vámi zvolenou osobou z místa Vašeho bydliště. Vyzkoušejte i Vy výhody odlehčovací služby.

VAŠE POŽADAVKY BUDEME USPOKOJOVAT V TAKOVÉM POŘADÍ, V JAKÉM SI O VOLNÉ HODINY ODLEHČOVACÍ SLUŽBY ZDARMA POŽÁDÁTE. Kontaktní osoba Iveta Prokopová, tel. : 774 244 081.

Činnost projektu VÝZVA v roce 2006 finančně podpořili:

Statutární město Ostrava
Moravskoslezský kraj
Ministerstvo práce a sociálních věcí
Biskupství ostravsko-opavské
Úřady práce

Nadace Eurotel
NROS/ČT, sbírkový projekt „Pomozte dětem!“
Nadace Patrik dětem
Nadační fond Českého rozhlasu

K2 Atmitec s.r.o.
MTA Ostrava, s.r.o.
ODS - Dopravní stavby Ostrava, a.s.
Calumite, s.r.o.

PREMIE Ostrava, s.r.o.

IGB Holding, a.s.

Jiří Babka

GMP MIX, a.s.

Thermes s.r.o.

Pharmos a.s.

Ing. Leo Chřibek

ha-vel internet, s.r.o.

ha-vel family, s.r.o.

Factory collection

Restaurace Eucalyptus

Rodiny: pan Matula, Řehořkovi, Praisovi, Kaňokovi, pan Gottfried, Hodečkovi, Mikovi, Kunčarovi, Davidovi, Pastorovi, paní Hurníková, Ramíkovi, Kolouchovi

..... **místo pro Vás nebo Vaši firmu !!!**

Výzva - zpravodaj projektu Výzva, který realizuje Centrum pro rodinu a sociální péči v Ostravě. Zapsán do evidence periodického tisku pod ev.č. MK ČR E 15625. Jazyková úprava MUDr. Jana Zuchnická. Kresby - Dana Skřičková. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Názor redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Kontaktní adresa redakce: Jan Zuchnický, Lubojaty 57, Bílovec 5, 742 92
tel.: 556 403 253 mobil: 731 625 620 e-mail: zuchnicky@prorodiny.cz

vyšlo 1. 7. 2007

uzávěrka příštího čísla 15. 8. 2007

Kontakty na nás

Centrum pro rodinu a sociální péči

Kostelní nám. 1, Ostrava 1, PSČ 728 02

tel : 596 116 522 - linka 232

fax: 596 114 819

e-mail: cpr@doo.cz,

www.prorodiny.cz

IČO: 48804517

Bankovní spojení: KB Ostrava,

č.ú.: 27-2497860207/0100 specifický symbol 111

Realizátoři projektu

Lenka a Milan Svojanovští

Sedliště 378, PSČ 739 36

tel : 558 658 412

mobil: 777 100 327

e-mail: cprvyzva@doo.cz

Sídlo projektu

Centrum pro rodinu a sociální péči

středisko VÝZVA

Syllabova 19 (areál bývalé nemocnice)

703 86 Ostrava-Zábřeh

tel : 552 301 406

e-mail: cprvyzva@doo.cz